

WIELKOPOSTNE NOCNE WYZWANIA

INSTRUKCJA NOCNYCH CZUWAŃ:

1. 2.00 – pobudka,
2. Myjesz zęby, twarz, ubierasz się by godnie się modlić! Masz spotkać się ze swoim Panem, nie rób tego w gaciach i z "kapciem" w buzi.
3. Przebieg modlitwy (postaraj się wszystkie mówić na głos, tak by modlić się całym sobą):
 - uklęknij na 5 minut i wołaj do Pana: "Panie Jezu, zmiłuj się nade mną, bo jestem grzesznikiem" oraz „Przyjdź Duchu Święty”.
 - w postawie siedzącej przeczytaj 3 psalmy z Godziny Czytań, czytanie i Ewangelię
 - następnie wołaj do Pana przez 5 minut: „Jezu Chryste Synu Dawida, ulituj się nade mną grzesznikiem!”
 - następnie kontynuuj modlitwę tymi samymi słowami przez kolejne 5 minut leżąc krzyżem
 - powstań, podnieś ręce do Boga i odmów modlitwę Ojcze nasz
 - potem módl się jak Mojżesz, wyciągnij swoje dłonie i błogosław miasto a szczególnie swoich wrogów i nieprzyjaciół Kościoła i Boga (aż Cię ręce jak Mojżesza za bołą), módl się w swoich intencjach.
4. Po skończonej modlitwie możesz położyć się spać!

NOC II WTOREK / ŚRODA

K. † Boże, wejrzyj ku wspomżeniu memu.
W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.
Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen.

— HYMN

LG tom II: Wielki Post I, str. 38; LG skrócone: Okres Wielkiego Postu I, str. 248

- 1** Oto teraz czas właściwy,
Dany nam przez dobroć Boga,
Aby poprzez umartwienie
Świat uleczyć ze słabości.
- 2** Już się zbliża dzień zbawienia,
Chrystusowym blaskiem świci,
A skażone grzechem serca
Post nakłania do przemiany.
- 3** Boże, niechaj wyrzeczenia
Wzmocnią ducha oraz ciało,
Byśmy mogli pragnąć szczerze
Przyjścia dnia wieczystej Paschy.

4 Miłosierny Boże w Trójcy,
Niech Cię wielbi wszechświat cały,
My zaś odrodzeni łaską
Nowym hymnem Cię sławimy. Amen.

— **PSALMODIA**

Antyfony - LG tom II: Środa III, str. 1068-1071; LG skrócone: Środa III, str. 994-997

1 ant. Łaska i wierność * kroczą przed Tobą, Panie.

Psalm 89, 2-38
Wyniesienie rodu Dawida

Z potomstwa Dawida, stosownie do obietnicy, wyprowadził Bóg Zbawiciela Jezusa (Dz 13, 22. 23)

I

O łaskach Pana będę śpiewał na wieki, †
Twą wierność będę głosił moimi ustami *
przez wszystkie pokolenia.
Albowiem powiedziałeś: †
"Na wieki ugruntowana jest łaska", *
utrwaliłeś swą wierność w niebiosach.
"Zawarłem przymierze z moim wybranym, *
przysiągłem mojemu słudze Dawidowi:
Twoje potomstwo utrwalę na wieki *
i tron twój umocnię na wszystkie pokolenia".
Niebiosa wysławiają cuda Twoje, Panie, *
a zgromadzenie świętych wierność Twoją.
Bo któż na obłokach będzie równy Panu, *
kto z synów Bożych będzie doń podobny?
Bóg przejmuje lękiem zgromadzenie świętych, *
większy od wszystkich wokół - przyprawia o drżenie.
Kto dorówna Tobie, Panie, Boże Zastępów? *
Potężny jesteś, Panie, wierność w krąg Cię otacza.
Ty ujarzmysz pyszniące się morze, *
Ty poskramiasz jego wzburzone fale,
Ty jak padlinę zdeptałeś Rahaba, *
możnym swym ramieniem rozproszyłeś Twych wrogów.
Twoje jest niebo i Twoja jest ziemia, *
Ty świat założyłeś ze wszystkim, co na nim żyje.
Ty stworzyłeś północ i południe, *
Tabor i Hermon wykrzykują radośnie na cześć Twego imienia.
Twoje ramię jest pełne potęgi, *
Twoja ręka jest mocna, a prawica wzniesiona.
Prawo i sprawiedliwość podstawą Twego tronu, *
łaska i wierność kroczą przed Tobą.
Błogosławiony lud, który umie się cieszyć *
i chodzi, Panie, w blasku Twojej obecności.
Cieszą się zawsze Twym imieniem, *
Twoja sprawiedliwość ich wywyższa.
Bo Ty jesteś blaskiem ich potęgi, *
a przychylność Twoja dodaje nam mocy.
Bo do Pana należy nasza tarcza, *
a król nasz do Świętego Izraela.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

Ant. Łaska i wierność kroczą przed Tobą, Panie.

2 ant. Syn Boży * pochodzi według ciała z rodu Dawida.

II

Mówiąc kiedyś w widzeniu do świętych Twoich, †
rzekłeś: "Na głowę mocarza włożyłem koronę, *
wyniosłem wybrańca z ludu.

Znalazłem Dawida, mojego sługę, *
namaściłem go moim świętym olejem,
By ręka moja zawsze przy nim była *
i umacniało go moje ramię.

Nie zwiedzie go nieprzyjaciel *
ani złośnik go nie pognębi.
Lecz zetnę przed nim jego przeciwników *
i powalę tych, którzy go nienawidzą.

Z nim moja wierność i łaska, *
w moim imieniu jego moc wywyższona.
Jego władzę rozciągnę nad morzem, *
a jego panowanie nad rzekami.

On będzie wołał do Mnie: «Tyś jest Ojcem moim, *
moim Bogiem, Opoką mojego zbawienia!»
A Ja go ustanowię pierworodnym, *
najwyższym z królów ziemi.

Na wieki zachowam dla niego łaskę *
i trwałe z nim będzie moje przymierze.
Sprawię, że potomstwo jego będzie wieczne, *
a jego tron jak dni niebios trwały".

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Syn Boży pochodzi według ciała z rodu Dawida.

3 ant. Raz przysiągłem Dawidowi, * że jego potomstwo będzie trwało wiecznie.

III

"A jeśli jego synowie porzucą moje prawo *
i nie będą postępować według moich przykazań,
Jeżeli moje ustawy naruszają *
i nie będą pełnili moich rozkazów,
Różgą ukarzę ich przewinienia, *
a winę ich biczami.

Lecz nie odejmę od niego mej łaski *
i nie zawiodę w wierności.

Nie złamię mojego przymierza *
ani nie zmienię słowa ust moich.

Raz przysiągłem na świętość moją, *
że nie zawiodę Dawida.

Jego potomstwo będzie trwało wiecznie *
i tron jego będzie przede Mną jak słońce,
Jak księżyc, który trwa przez wieki *
jako wierny świadek na niebie".

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

Ant. Raz przysięgłem Dawidowi, / że jego potomstwo będzie trwało wiecznie.

Werset - LG tom II: Środa III WP, str. 190; LG skrócone: Środa III, str. 997

K. Nawracajcie się i czyńcie pokutę.

W. Uczynicie sobie nowe serce i nowego ducha.

I CZYTANIE

LG tom II: Środa III WP, str. 190-192

Z Księgi Wyjścia

**33, 7-11. 18-23;
34, 5-9. 29-35**

Pełne objawienie się Boga Mojżeszowi

Mojżesz wziął namiot i rozbił go za obozem, i nazwał go Namiotem Spotkania. A ktokolwiek chciał się zwrócić do Pana, szedł do Namiotu Spotkania, który był za obozem.

Ile zaś razy Mojżesz szedł do namiotu, cały lud stawał przy wejściu do swych namiotów i patrzył na Mojżesza, aż wszedł do namiotu. Ile zaś razy Mojżesz wszedł do namiotu, zstępował słup obłoku i stawał u wejścia do namiotu, i wtedy Pan rozmawiał z Mojżeszem. Cały lud widział, że słup obłoku stawał u wejścia do namiotu. Cały lud stawał i każdy oddawał pokłon u wejścia do swego namiotu. A Pan rozmawiał z Mojżeszem twarzą w twarz, jak się rozmawia z przyjacielem. Potem wracał Mojżesz do obozu, sługa zaś jego, Jozue, syn Nuna, młodzieniec, nie oddalał się z wnętrza namiotu.

I rzekł Mojżesz: "Spraw, abym ujrział Twoją chwałę". Pan odpowiedział: "Ja ukażę ci mój majestat i ogłoszę przed tobą imię Pana, gdyż Ja wyświadczam łaskę, komu chcę, i miłosierdzie, komu Mi się podoba". I znowu rzekł: "Nie będziesz mógł oglądać mojego oblicza, gdyż żaden człowiek nie może oglądać mojego oblicza i pozostać przy życiu". I jeszcze rzekł Pan: "Oto miejsce obok Mnie, stań przy skale. Gdy będzie przechodzić moja chwała, postawię cię w rozpadlinie skały i położę moją rękę na tobie, aż przejdę. A gdy cofnę rękę, ujrzysz Mię z tyłu, lecz nie ukażę tobie mojego oblicza".

A Pan zstąpił w obłoku, i Mojżesz zatrzymał się koło Niego, i wypowiedział imię Jahwe. Przeszedł Pan przed jego oczyma i wołał: "Jahwe, Jahwe, Bóg miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność, zachowujący swą łaskę w tysiączne pokolenia, przebaczący niegodziwość, niewierność, grzech, lecz nie pozostawiający go bez ukarania, ale zsyłający kary za niegodziwość ojców na synów i wnuków aż do trzeciego i czwartego pokolenia". I natychmiast Mojżesz skłonił się aż do ziemi, i oddał pokłon, mówiąc: "Jeśli darzysz mnie życzliwością, Panie, to proszę, niech pójdzie Pan wśród nas. Jest to wprawdzie lud o twardym karku, ale przebaczysz nasze winy i nasze grzechy i uczynisz nas swoim dziedzictwem".

Gdy Mojżesz zstępował z góry Synaj z dwiema tablicami Świadectwa w ręku, nie wiedział, że skóra na jego twarzy promieniała na skutek rozmowy z Panem. Gdy Aaron i Izraelici zobaczyli Mojżesza z dala i ujrzeli, że skóra na jego twarzy promienieje, bali się zbliżyć do niego. A gdy Mojżesz ich przywołał, Aaron i wszyscy przywódcy zgromadzenia przyszli do niego, a Mojżesz rozmawiał z nimi. Potem przyszli także Izraelici, a on dawał im polecenia, powierzone mu przez Pana na górze Synaj.

Kiedy Mojżesz zakończył z nimi rozmowę, nałożył na twarz zasłonę. Ilekroć Mojżesz wchodził przed oblicze Pana na rozmowę z Nim, zdejmował zasłonę aż do wyjścia. Gdy zaś wyszedł, opowiadał Izraelitom to, co mu Pan rozkazał. I wtedy to Izraelici mogli widzieć twarz Mojżesza, że promienieje skóra na twarzy Mojżesza. A Mojżesz znów nakładał zasłonę na twarz, póki nie wszedł na rozmowę z Nim.

RESPONSORIUM

2 Kor 3, 13. 18. 15

W. Mojżesz zakrywał sobie twarz, † aby synowie Izraela nie patrzyli na jego oblicze. * My natomiast wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską jakby w zwierciadle; / za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc,/ upodobniamy się do Jego obrazu.

K. Aż po dzień dzisiejszy zasłona spoczywa na ich sercach. **W.** My natomiast wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską jakby w zwierciadle;/ za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, / upodobniamy się do Jego obrazu.

— II CZYTANIE

LG tom II: Środa III WP, str. 192-194

Z księgi św. Teofila z Antiochii, biskupa, *Do Autolika*
(Księga 1, 2. 7)

Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą

Jeśli powiesz: Pokaż mi swojego Boga, powiem tobie: Pokaż mi swojego człowieka, a ja ci pokażę mojego Boga. A więc pokaż, czy oczy twojej duszy widzą, a uszy twego serca słyszą.

Ci bowiem, którzy widzą oczyma ciała, dostrzegają to wszystko, co się dzieje w tym życiu ziemskim, i wykrywają różnice zachodzące między rzeczami; jak np. światło i ciemność, biel i czern, piękno i brzydota, harmonia i nieład, proporcja i dysproporcja, nadmiar i niedobór. To samo należy powiedzieć o tym, co podpada pod słuch, a więc dźwięki, które są albo ostre i przykre, albo też przyjemne. Rzecz ma się podobnie z uszami serca i oczyma duszy, aby mogły słyszeć i widzieć Boga.

Boga widzą ci, którzy Go potrafią widzieć, to znaczy ci, co mają otwarte oczy duszy. Chociaż bowiem wszyscy mają oczy, u niektórych są one zaćmione i dlatego nie mogą zobaczyć światła słonecznego. Z tego jednak, że ślepi nie widzą, nie wynika, iż słońce nie świeci, lecz że oni są dotknięci ślepotą. Tak i ty masz zaćmione oczy swojej duszy z powodu grzechów i złych czynów twoich.

Dusza człowieka powinna być czysta jak lustro odbijające promienie. Jeżeli lustro pokrywa rdza, nie można w nim zobaczyć ludzkiej twarzy. Tak samo jeśli w człowieku byłby grzech, nie może on widzieć Boga.

Jeżeli jednak chcesz, możesz zostać wyleczony. Powierz się Lekarzowi, a On nakłuje oczy twojej duszy i twego serca. Któż jest tym lekarzem? Bóg, który przez Słowo i Mądrość leczy i ożywia. On przez Słowo i Mądrość wszystko stworzył, albowiem "Słowem Jego utwierdzone zostały niebiosy, a Jego Duchem wszystkie ich zastępy". Jego mądrość jest najwyższa. W niej Bóg stworzył ziemię i niebo, ona kazała rozstąpić się przepaściom i sprawiła, że chmury wylały deszcz.

Jeżeli to, człowiecze, rozumiesz i żyjesz w czystości, świętości i sprawiedliwości, możesz Boga oglądać. Ale przedtem musi w twoim sercu zjawić się wiara i bojaźń Boża. Wówczas to pojmiesz. Gdy zzujesz z siebie śmiertelność i obleczesz się w nieśmiertelność, wtedy zobaczysz Boga w tej mierze, w jakiej na to zasłużyłeś. Bóg bowiem obudzi twoje ciało jako nieśmiertelne wraz z duszą i wówczas stawszy się nieśmiertelnym zobaczysz Nieśmiertelnego, jeśli teraz Mu uwierzysz.

— RESPONSIUM

por. 2 Kor 6, 2. 4. 5. 7

W. Oto teraz czas upragniony, † oto teraz dzień zbawienia. Pracujmy więc nad sobą w wielkiej cierpliwości wśród wielu wyrzeczeń, * Umocnieni łaską Bożą.

K. Okażmy się sługami Boga przez wielką cierpliwość wśród wielu wyrzeczeń.**W.** Umocnieni łaską Bożą.

— **MODLITWA**

LG tom II: Środa III WP, str. 195; LG skrócone: Środa III WP, str. 319

Módlmy się. Miłosierny Boże, spraw, abyśmy odnowieni na duchu przez czterdziestodniową pokutę i karmieni Twoim słowem, † całym sercem oddali się Tobie * i zgodnie zanosili do Ciebie wspólne modlitwy. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

We wspólnym odprawianiu oficjum:

K. Błogosławmy Panu.

W. Bogu niech będą dzięki.

(Mt 5,17-19)

Jezus powiedział do swoich uczniów: Nie sądźcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić. Zaprawdę bowiem powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna jota, ani jedna kreska nie zmieni się w Prawie, aż się wszystko spełni. Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań, choćby najmniejszych, i uczyłby tak ludzi, ten będzie najmniejszy w królestwie niebieskim. A kto je wypełnia i uczy wypełniać, ten będzie wielki w królestwie niebieskim.